

PŘÍBĚH

Myš A SLON

Spadla myš do díry a nemohla se dostat ven. Žalostně pištěla, ale nikdo ji neslyšel. Už si myslela, že v té jámě zahyne. Tu však šel okolo slon, vstrčil chobot do jámy a myšku vytáhl.

„Děkuju Ti, slone! Zachránils mi život a já se Ti odvděčím,“ řekla myška.

„Jak Ty, malá myško, by ses mi chtěla odvděčit?“ zasmál se slon a odešel.

Po čase chytily slona lovci, spoutali ho provazy, a že ho zítra odvezou pryč. Byla noc, slon smutně ležel na zemi, a ať napínal síly sebevíc, provazy přetrhnout nedovedl.

A kde se vzala, tu se vzala malá myška a začala hryzat provazy. Hryzala, hryzala, a než přišlo ráno, byl slon svobodný.

„Vidíš, slone,“ řekla pak myš. „Došlo na moje slova. I malá myška ledacos zmůže, co Ty se svou silou nedokážeš.“

pohádky

VYCHLOUBAČ

Byl jednou jeden myšák. A ten myšák každému vyprávěl:

„Můj otec byl tak silný, že dal jednomu lišákovi pohlavek. A můj dědeček byl tak silný, že sám unesl velkou tykev. A můj pradědeček, to byl teprve silák. Když se chtěl prohrabat do stodoly, stodola udělala báb.“

Každý mu to věřil. Ale jedno dne slavily myši na strništi dožínky, a v tom jakási myši babička zapištěla:

„Zachraň se kdo můžeš! Lišák jde!“

Všecky myši naráz zmizely ve svých děrách. Jen myšák, který měl tak silné předky, zůstal na poli a čistil si kožiček.

„Sním si tě k snídani,“ oznámil mu lišák a olízl si špičatý čumák.

„Povídali že mu hráli!“ pohodil myšák hlavou.

„Nevíš, s kým máš tu čest. Můj otec stříhl tvému otci pohlavek. Můj dědeček sám unesl velikánskou tykev. A můj pradědeček dokázal zbořit stodolu. Takoví byli siláci!“

„A jak silný jsi ty?“ zeptal se lišák, a když viděl jak se myšákovi roztráslly nohy a jak mu zbledla špička čumáčku, chňapl a usmál se pod vousy.

„Brachu, jsi-li sám zbabělec, síla otců ti nepomůže.“

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 10. 4. 2019

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

327

SIHÁČEK

duben 2019

Jak to zvládáme CO SE STALO

27. 3. — bylo slunečno. Po zapadnutí slunce, ale chladno. Větší část schůzky jsme strávili venku.

Začali jsme v klubovně další částí příběhu našich hrdinů. Drak Šmak se rozhodl, že se pomstí těm, kteří trpaslíkům s Bilbem pomohli, a zaútočil na Jezerní město. Takže jsme svedli obranu města a boj s drakem. Každá bitva, zvláště se silným nepřítelem, to je takový »chaos«, důležité je však nevzdávat se. Potom jsme stříleli z luku a snažili se trefit terč co nejlépe.

Po uklizení rozsáhlých staveb, které vznikly před schůzkou jsme, už v klubovně hráli „citrón“. Ten kdo byl

za dveřmi hádá, kdo má v puse citrón a snaží se ho sníst, aniž by to bylo poznat.

Pak jsme ještě luštiti třetí sadu šifer před Gingem, rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu a rozběhli se k domovům, protože jsme poněkud přetáhli, za což se omlouváme rodičům... :-S

3. 4. — bylo slunečno a teplo, poprvé jsme netopili. Opět jsme téměř celou schůzku strávili venku.

Ještě v klubovně jsme si přečetli o ukradení Arcikamu. Během celé schůzky byl na viditelném místě umístěn Jangin. Úkolem všech bylo ho nenápadně »stopit“. Těm nejlepším se to opravdu povedlo.

Venku jsme následně začali, rozdělení na dva týmy, bojem vlků s ovce. Jen občas se však povedl skvělý výpad. Obvykle se ovečky bez potíží rozprchly.

Stále ještě venku jsme si pak zahráli na včeličky létající po celé louce a sbírající pyl. Někteří byly na konci »sezóny“ úplně odpadlé.

Ke konci jsme se přesunuli do klubovny. Vyluštili čtvrtou sérii zpráv před Gingem. Rozdali si lístek s informacemi k víkend, vyhlásili vítězku březnového bodování – gratulujeme Veverce, a rozdali šušně za březen.

zpráva se svíčkou

K prameni se dostala ještě Veverka, a tak i Bodliny a ostny. Cesta na středisko už byla jen takovým zpestřením. Tam jsme se najedli a začali balit. Když jsme opouštěli křižovatku před studánkou, stáhli jsme

pamětní předměty

a tak jsme přesně podle plánu dorazili na parkoviště, ze kterého jsme v pátek odjížděli. Unavení, ale nepochybně spokojení. Rozloučili jsme se, a vydali se ke svým domovům.

zbývající týmy. Věrný průvodce tentokrát moc věrný nebyl, protože cestu za Poslem členové týmu vzdali. Ještěrky společně doputovali k Oční studánce a od ní se vraceli zpět.

Protože čas byl neúprosný, předali jsme ostravským týmům pamětní předměty, udělali společnou fotku a vydali se na vlak. Bylo to přesně, museli jsme dokonce na závěr zrychlit krok.

Cesta vlakem a tramvají proběhla taky bez komplikací

Ještěrky už po našem odchodu - na závěr, s talismany

společná fotka na závěr, s talismany...

Posel se svítkem - tibetský mlýnek

vyšlo 10. 4. 2019 jako mimořádná příloha oddílového časopisu Siháček č. 327

Po Stopách Tajemství Uctíváčů GINGGA 5.-6.4.2019

POSEL SE SVITKEM

PRVNÍ DUBNOVÝ VÍKEND JSME USPOŘÁDALI 15. ROČNÍK MĚSTSKÉ HRY, KTERÉ SE V LETECH 2000 AŽ 2010 V OSTRAVĚ KONALA A MY JI OBNOVILI V ROCE 2016, LETOS V NOVÉM JIČÍNĚ.

PODSTATA HRY JE MIMOŘÁDNÁ, SKLÁDÁ SE ZE DVOU ČÁSTÍ. PRVNÍ PROBÍHÁ VE MĚSTĚ, DRUHÁ POTOM V PŘÍRODĚ...

PÁTEK

Sešli jsme se na Dubině a autobus nás dovezl do Nového Jičína. Pak už jsme jenom přešli centrem a byli u SVČ FOKUS. Tam jsme potkali i Ještěrky, druhý oddíl, který se letošního Ginga účastnil. **Sihasapa** měla nakonec týmy tři:

Bodliny a ostny - Vašek, Veverka, Kája, Paťa, Ema

Strážci Talismanu - Ondřej, Lucka, Maty, Říša
Zadní vrátka - Kuki, Jáša, Kája ml., Tete

Po ubytování jsme se společně přesunuli do Smetanových sadů a po úvodu začala 19:45 hra luštěním první zprávy.

Běhání a hledání ve městě komplikovali vontové a nutnost komunikovat s mnichy a jejich ochráncem smluvenými formullemi:

Tým: „Bud' me svorní!“
ochránce: „Žlutá je barva naše!“

Tým: „Gingo je náš strom!“
Mnichové: „Nevyzrad' me nic, co víme!“

Tým: „Mlčenlivost chrání nás!“

Letošní postup obsahovat devět zpráv a ke každé zprávě bylo nutné najít část nápisu z tabule, výlohy nebo stěny domu. Ukázalo se, že převýšení mezi dvěma částmi herního

území nebylo malé, a tak se přesuny ukázaly jako docela fyzicky náročné. Během hledání zpráv a nápisů zbylo na luštění jen málo času.

Počasi nám naštěstí přálo a tak nebylo běhání ztíženo deštěm.

Historický **jedno ze zákoutí** střed Nového Jičína má spoustu pěkných zákoutí, byl to pěkný zážitek.

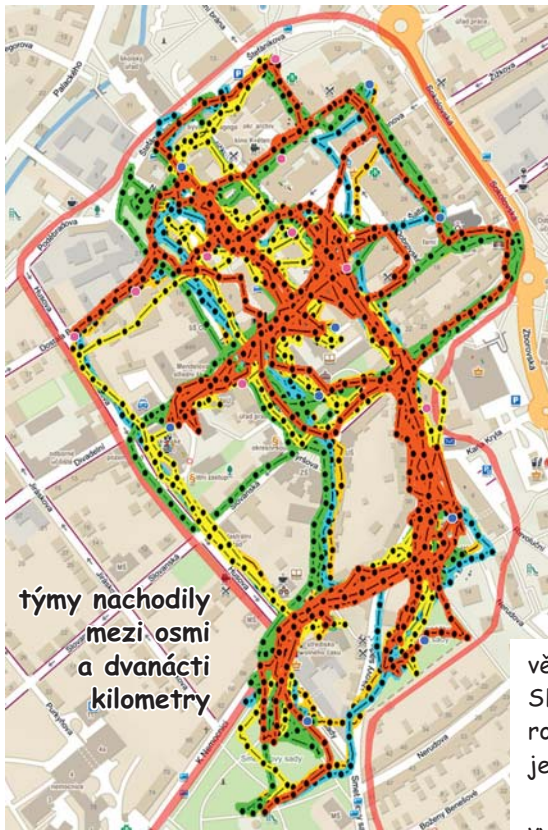
Ve čtvrt na dvanáct se postupně všechny týmy sešly ve středisku, dali si pozdní večeři a dokončovaly luštění zpráv. Poslední část deváté zprávy obsahovala nezvyklou morseovku a v ní místo, kde bude hra zítra pokračovat - SKALKY.

Pořadí v jakém týmy odevzdaly všechny vyluštění zprávy určilo to, v jakém pořadí budou v sobotu vyrazet do druhé části hry.

placky týmů, které zastupovaly náš oddíl

týmy nachodily mezi osmi a dvanácti kilometry

barevně odlišené záznamy GPS

SOBOTA

Během noci přšelo. Nebyl to déšť výrazný, ale jemně poprchalo stále. Vstali jsme, posnídali a připravili se na cestu.

medvědí rodinka

Každý tým získal za včerejší den propustku Uctívačů a potom, už podle včerejšího pořadí (s časovým zpožděním), dostávaly týmy první dnešní zprávu. Ta zmiňovala, že v poslední včerejší zprá-

po vyhodnocení běhání centrem jsme povečeřeli

vě se dozvěděli, kde mají dnes začít – SKALKY. To místo musí najít a medvědí rodinka jim ukáže další zprávu. A že mají ještě poprosit o buzolu, svíčku a sirky.

Jak luštění probíhalo, a že někteří chtěli vyrazit bez vybavení, které budou potřebovat, to už jsem neviděl, jelikož jsem stoupal na Svinec a rozmisťoval zprávy. Z GPS záznamů se dají odhadnout některé neobvyklosti - Strážci talismanu nečekaně vyrazili úplně opačným směrem, než se měli vydat, takže na Skalky dorazili až za Ještěrkami.

Všechny ostatní týmy se zadrhly na zprávě, která obsahovala (dle mého jen) zmínku

během cesty začalo pršet

orientační kříž

schopnosti v luštění a tak to, co měli mít za 20 minut, jim trvalo dvojnásobný čas. Navíc je

o křižovatce a cestě, která se shora připojuje ke žluté stezce. Všichni si to vyložili tak, že mají jít tou cestou nahoru. A to byla konečná... No, ne tak docela. Jen, že mezi dlouhou a třetí schránkou se všichni toulali zbytečně dvě hodiny. A teprve po několika „dálkových“ upřesněních se chytili a pokračovali bez větších potíží dále.

Ještěrky bohužel neměli dostatečné

zpráva, která vedla k Poutníkovi...

ostatní potulující se týmy zmátly. Ve chvíli kdy už první tým stoupal na Svinec, procházely oba jejich týmy pod sjezdovkou...

Zadní vrátka ještě před hrobem předstihly Bodliny a ostny, a tak dorazily k úkolu pod vrcholem Svince jako první a to bylo rozhodující.

Poslední část už zvládli členové týmu bez větších komplikací a tak dorazili k prameni a pak chvíli pátrali, která vrba je ta správná, do jejíž dutiny mají „hrábnout“. Nakonec se Kája ml. neostýchala hrábnout i do hlíny a schránku – váleček v látce zalitý voskem – našla.

Jáša loupal, a nakonec pomocí nože oddělil ta správná založení látky a váleček osvobodil. Uvnitř se skrýval Posel se svítkem – tibetský modlitební mlýnek. Zatočil a modlitby na svítku napsané se vydaly do světa...

týmy nachodily mezi deseti a třinácti kilometry

záznamy z GPS na Svinci - červená Strážci talismanu kteří vzdali - zelená Zadní vrátka kteří zvítězili zbytek je na pozadí

